

نامه یک‌بازنشسته به‌مدیرعامل تأمین اجتماعی:

از قدرنندگان بیمه و مالیات بگیرید

سال‌هاست که مدیران تأمین اجتماعی در مواجهه با مطالبات برحق صاحبان اصلی صندوق، از کمبود منابع و بحران نقدینگی سخن گفته‌اند. در همین زمینه یک بازنشسته تأمین اجتماعی، در نامه‌ای رسمی به مدیریت سازمان، بر لزوم اقدامات فوری و هوشمندانه برای بهبود وضعیت معیشتی بازنشستگان و تأمین منابع مالی پایدار صندوق تأکید کرده‌است.او خواستار بیمه اجباری رانندگان شرکت‌های اینترنتی و استفاده از درآمد نهادهای بزرگ برای تقویت صندوق شده‌است. به گزارش اینلادر نامه محمد احمدی به مدیرعامل تأمین اجتماعی آمده‌است: با توجه به پایین بودن مستمری بازنشستگان نسبت به خط فقر و عدم همسان سازی آن با نرخ تورم و همچنین اعمال درصبدندی تکمیلی (۲۰ یا ۴۰ درصد) که نهایتاً منجر به افزایش قیمت تمام‌شده کالا توسط کارفرمایان و بدتر شدن وضعیت معیشتی مستمری بگیران می‌شود، درخواست دارم اجرای اصل ۲۹ قانون اساسی و ماده ۵۴ پیگیری و اصلاح منطقی شود. راهکار مناسب، برداشت مالیاتی از درآمد نهادهای و بنیادهای بزرگ معاف از مالیات و اختصاص آن به صندوق تأمین اجتماعی است تا توان مالی و رفاه مستمری بگیران و کارگران افزایش یابد. در این نامه آمده‌است: ما بازنشستگان از عملکرد بیمه تکمیلی رضایت نداریم و خواستار ارائه خدمات درمانی رایگان مانند سسال‌های گذشته هستیم زیرا با توجه به دریافتی اندک بازنشستگان، نرخ‌بندی بیمه تکمیلی منطقی نبوده و عملاً از عهده‌ما خارج است. همچنین شرکت‌هایی مانند اسنپ و تپسی که نیروی انسانی و رانندگان میلیونی دارند، باید ملزم به بیمه اجباری نیروهای خود شوند. پرداخت حق بیمه این جمعیت عظیم می‌تواند به عنوان منبعی پایدار برای صندوق تأمین اجتماعی عمل کرده و بخشی از مشکلات منابع مالی را مرتفع کند.

■ ■ ■

مبلغ عیدی بازنشستگان تأمین اجتماعی اعلام شد

رئیس کانون بازنشستگان تأمین‌اجتماعی استان تهران، مبلغ پایه عیدی بازنشستگان را چهار میلیون و ۵۰۰ هزار تومان اعلام کرد. علی دهقان کیا در گفت‌وگو با ایسنا با اشاره به مبلغ عیدی بازنشستگان گفت: مبلغ پایه عیدی بازنشستگان ۴ میلیون و ۵۰۰ هزار تومان است که در صورت دارا بودن هسمر، یک میلیون و ۵۰۰ هزار تومان و به‌ازای هر فرزند تحت پوشش نیز ۵۰۰ هزار تومان به این مبلغ اضافه می‌شود. پیش از این نیز «مصطفی سسالاری» مدیرعامل تأمین اجتماعی اعلام کرده بود که عیدی بازنشستگان از محل سود سهام سازمان در شش‌ماه مربوط به این دوره مالی تأمین و تلاش می‌شود که در نیمه دوم بهمن ماه پرداخت شود. این رقم براساس مبلغی است که دولت مصوب کرده‌است.

■ ■ ■

عضو کمیسیون تلفیق لایحه بودجه:

مطالبات معوق بازنشستگان پرداخت می‌شود

عضو کمیسیون تلفیق لایحه بودجه ۱۴۰۵ از مصوبه کمیسیون برای پرداخت معوقات بازنشستگان فرهنگی خبر داد.احمد فاطمی در گفت‌وگو با اقتصاد آنلاین اظهار داشت: بازنشستگان فرهنگی مربوط به سال‌های ۱۴۰۱ و ۱۴۰۲ هنوز بخشی از مطالبات ناشی از احکام تبه‌بندی خود را دریافت نکرده‌اند. به طور خاص، فرهنگیانی که در سال ۱۴۰۱ بازنشسته‌شده‌اند ۵۰درصد احکام ناشی از تبه‌بندی خود را دریافت نکردند که این رقم برای بازنشستگان ۱۴۰۲، حدود ۲۵درصد است. وی افزود: این مصوبه در کمیسیون تلفیق با حضور اعضامورد پذیرش قرار گرفت که با تخصیص ۷همت بتوانیم معوقات آنها را پرداخت کنیم که قرار بر این است ابتدا منابع مالی آن مشخص شود که خبر خوبی برای بازنشستگان است.

■ ■ ■

گلیور:

ریشه‌های بحران اشتغال را باید در دستمزد پایین دید

دستمزد پایین، نیروی کار را از بازار رسمی فراری داده و انگیزه اشتغال را از بین برده‌ است. «شمیه گلیور» رئیس کانون عالی کارگران کشور در گفت‌وگو با تسنیم با بیان اینکه ریشه بسیاری از مشکلات بازار کار را باید در نحوه تعیین دستمزد جست‌وجو کرد، گفت: سرکوب مزدی در واقع نوعی اخراج رسمی کارگران از بازار کار است. وی تأکید کرد که بخش بزرگی از اشتغال در حال فرار از وضعیت رسمی و مولد است زیرا حقوق و مزایای که کارگران دریافت می‌کنند، تناسبی با هزینه زندگی ندارند. گلیور گفت: دستمزدی که تعیین می‌شود نبر مبنای معیشت، بلکه بر پایه حداقل‌های توری می‌است و همین مسأله موجب شده کارگران برای تأمین ابتدایی‌ترین نیازهای خود به مشاغل دوم و سوم روی بیاورند یا به سمت بازار غیررسمی حرکت کنند. وی افزود: کارگری که ۸ ساعت در روز کار می‌کند، حق دارد حداقل از پس هزینه‌های زندگی‌اش برآید. وقتی دستمزد به اندازه‌ای پایین تعیین می‌شود که کار حتی توان تأمین اجاره و خوراک را ندارند، این یعنی نیروی کار از مدار اقتصاد رسمی کنار گذاشته می‌شود. رئیس کانون عالی کارگران کشور تصریح کرد: تداوم سرکوب مزدی، انگیزه کار و بهره‌وری را از بین می‌برد. امروز چیزی که در کشور شاهد آن هستیم دیگر صرفاً پدیده فرار شغل یا فرار مغز نیست، بلکه نوعی اخراج ناخوشه نیروی کار از اقتصاد است. کارگر دیگر احساس تعلق و امنیت شغلی ندارد و در نتیجه تلاش می‌کند هر طور شده از این چرخه نابرابر خارج شود. وی تأکید کرد: مسأله اشتغال رانمی‌توان صرفاً به ضعف مهارتی یا مinder ک گرایی نسبت داد. تا زمانی که سیاست‌گذاری مزدی پاسخ‌گوی معیشت نباشد، ایجاد انگیزه برای کار و ماندگاری شغلی امکان پذیر نیست. گلیور با اشاره به اینکه آمار رسمی و میدانی بیانگر گرانی ۳۰۰ درصدی گرانی در بسیاری از اقلام کلای اساسی است، اظهار داشت: دستمزد برای جامعه کارگری خط قرمز است و مطالبه ما فقط اجرای دقیق ماده ۴۱ قانون کار است. امسال دیگر امکان تکرار مامشات‌های گذشته نیست. دستمزد واقعی فروپاشیده و مهاجرت نیروی کار از بخش رسمی به غیررسمی به‌وضوح قابل مشاهده است. وی گفت: گفت‌مان دستمزد باید بر پایه واقعیت زندگی کارگر شکل گیرد. وقتی معیشت تأمین شود، هم نیروی کار با انرژی و بهره‌وری بیشتری وارد چرخه تولید می‌شود و هم اقتصاد رسمی از گسترش بی‌رویه بازار غیررسمی مصون خواهد ماند.

«غتشاش» به کلیدواژه‌ای برای سلب حق اعتراض بدل شده‌است

کورسوی امید مزدبگیران رو به خاموشی‌ست

نسرین هزاره مقدم

بر اساس اعلام مرکز آمار ایران، تورم نقطه‌ای کلی در ماه گذشته (دی‌ماه) حدود ۰٫۶۰ درصد تورم نقطه به نقطه خوراک‌ها و آشامیدنی‌ها ۰٫۹۰ درصد ثبت شده است. این افزایش قیمت ناشی از اثر حذف ارز ترجیحی بوده‌است اما اثرات این سیاست یکجانبه، هنوز هم ادامه دارد و در بهمن نیز گرانی کالاهای خوراکی و به تبع آن سایر کالاها و خدمات ادامه دارد چرا که دولت کمبود ارز و جیب خالی خود را از سفره‌های خالی فرودست‌ترین طبقات مردم جبران می‌کند. البته تقلیل اعتراضات جمعی مردم و طبقات مزدبگیر به مسائل و مشکلات معیشتی صرف، از جنبه‌های مختلف ساده‌انگاری ماچراست چرا که مردم و به‌طور مشخص کارگران و فرودستان بیش

از هر چیز دیگر به نداشتن حق تعیین سرنوشت و نادیده گرفته شدن در مناسبات کلان اجتماعی و سیاسی معترض‌اند.

به‌باور مردم، آنها کنار گذاشته شده‌اند. اگر تشکل‌ها، سندیکاها و نهادهای برآمده از بطن مردم در تصمیمات فرادستی مشارکت داده می‌شدند و می‌توانستند در تصمیم‌سازی‌ها دخیل باشند، قطعاً معیشت نیز تا این اندازه بحرانی نمی‌شد. امروز حقوق ۱۵ میلیون تومانی یک کارگر بازنشسته بعد از سال‌ها جان‌کندن بی‌وقفه در راه این آب و خاک، پول ۷ کیلو گوشت قرمز است و این بازنشسته با پس‌انداز کامل یک سال حقوقش نمی‌تواند حتی یک عدد سکه طلا بخرد و چون صدایش به جایی نمی‌رسد، چون دستی حتی از دور بر آتش ندارد و حق اعتصاب و اعتراض او هیچ زمان به رسمیت شناخته نشده، باید خاموش، ناظر بی‌صدای همه

گزارش

انتقاد یک فعال صنفی از قانون‌گریزی دولت در موضوع حمایت از کم‌توانان

مروتی: برای اشتغال معلولان هیچ کاری نکرده‌اند

فاصله معنادار، نه ناشی از ناتوانی افراد دارای معلولیت، بلکه نتیجه مستقیم اجرا نشدن قوانین و ناکارآمدی سیاست‌های اجرایی است.

وی تأکید کرد: قانون حمایت از حقوق افراد دارای معلولیت ابزارهای مشخص و الزام‌آوری برای حل این مسأله پیش‌بینی کرده اما بخش‌های کلیدی آن معلماً معطل مانده‌اند.

اما این مواد حمایتی در حوزه اشتغال چیست؟ مروتی در پاسخ به این سوال گفت: در ماده ۱۱ این قانون به صندوق فرصت‌های شغلی اشاره شده و آمده که وزارت کار مکلف است صندوق حمایت از فرصت‌های شغلی افراد دارای معلولیت، ایجاد و اساسنامه آن را سه ماه پس از ابلاغ قانون تهیه و به تصویب هیأت وزیران برساند. با گذشت حدود ۸ سال، این صندوق هنوز راه‌اندازی نشده و یکی از مهم‌ترین ابزار قانونی برای ایجاد اشتغال پایدار بلااستفاده مانده‌است.

این فعال حقوق معلولان ادامه داد: همچنین ماده ۱۱ این قانون در مورد تسهیلات اعتباری اشتغال صحبت کرده و در آن آمده: دولت موظف است برای ایجاد فرصت‌های شغلی تسهیلات متنوعی شامل وجوه اداره‌شده برای خوداشتغالی، واحدهای تولیدی و خدماتی حمایتی و شرکت‌هایی که بیش از ۶۰ درصد سرمایه آنها متعلق به افراد دارای

تشدید و تداوم گرانی اتفاقی غیر قابل اجتناب است که ادامه خواهد داشت. از سوی دیگر حق اعتراض نیز بیش از همیشه از همه گروه‌ها از جمله کارگران و مزدبگیران سلب شده‌است

نگاه مستاصل به آینده‌ای تاریک

این فعال کارگری که محاسبات مستقل سبد معیشت خانوارهای کارگری را محاسبه می‌کند، در تحلیل چندماه پیش‌رو در صورت عدم تغییر ساختاری شرایط می‌گوید: «تا آخر سال به راحتی تورم بالای ۲۰ درصد خوراک‌ها را خواهیم داشت و سبد معیشت صنعتی شورای عالی کار که اسفند سال قبل ۲۴ میلیون محاسبه شده بود، در ایده‌آل‌ترین شرایط نزدیک ۶۰ میلیون تومان خواهد بود. البته نرخ سبد واقعی بسیار بالاتر از این‌هاست، بسیار بسیار بالاتر.

نتیجه این اوضاع، دیدن کارگران و بازنشستگانی‌ست که ناامید و مستاصل به آینده‌ای تاریک چشم دوخته‌اند. «محمدزاده» یک بازنشسته کارگری با ۱۵ میلیون تومان حقوق ماهانه می‌گوید: اگر اتفاقی نیفتد و اوضاع عوض نشود، راهی برای زندگی نداریم و من و خانواده‌ام باید دسته‌جمعی خودکشی کنیم.

اواضه‌می‌کند که «دیگر پای ادامه‌دادن ودل تاب آورد ندارد». زندگی این مرد سرپرست خانوار در چند کلمه خلاصه‌شده‌است: «توانی و شرم‌ندگی». از جمله کارفرما و صنعتگر هم ندارد. فقط حرف و حرف و حرف، در حرف دمانی هم در اوضاع فعلی دیگر جواب نمی‌دهد. توفیقی تا کیدی می‌کند که «تشدید و تداوم گرانی اتفاقی غیر قابل اجتناب است که ادامه خواهد داشت. از سوی دیگر حق اعتراض نیز بیش از همیشه از همه گروه‌ها از جمله کارگران و مزدبگیران سلب شده‌ است؛ با ردن بر چسب‌های امنیتی و این گزاره که «غتشاش نکنید» حق اعتراض را از مردم گرفته‌اند. با این اوصاف، نتیجه چه می‌شود؟ قیمت‌ها بدون توقف به‌بالا می‌روند و زندگی مردم به‌خصوص فرودستان روز به روز بدتر می‌شود.

مروتی بیان کرد: در ماده ۱۲ و ۱۳ نیز به مشوق‌های بخش غیر دولتی و معافیت بیمه‌ای اشاره شده و آمده کارفرمایان بخش خصوصی که افراد دارای معلولیت را استخدام کنند، می‌توانند از کمک هزینه رفاهی کارایی و معافیت حق بیمه بهره‌مند شوند. اما این نامه‌ها به‌طور کامل اجرا نشده و بسیاری از مزایای قانونی صرفاً روی کاغذ باقی مانده‌است.

این فعال حقوق معلولان به ماده ۱۴ این قانون اشاره کرد و گفت: در این ماده به سازمان آموزش فنی و حرفه‌ای اشاره و نوشته‌شده که این سازمان موظف است با تأسیس یا مناسب‌سازی مراکز آموزشی، مهارت‌آموزی افراد دارای معلولیت را تأمین کند، استانداردها و نظام‌نامه جامع آموزش را تدوین و تجهیزات تخصصی مهارت‌آموزی را فراهم کند ولی عملاً بسیاری از مراکز آموزش فنی و حرفه‌ای مناسب‌سازی نشده‌اند و برنامه‌های آموزشی متصل به بازار کار اجرایی نشده‌اند.

مروتی به ماده ۱۵ اشاره کرد و گفت: طبق این ماده، دولت مکلف است حداقل از ۳ درصد از مجوزهای استخدامی دستگاه‌های دولتی و عمومی را به افراد دارای معلولیت واجد شرایط اختصاص دهد. این سهمیه در عمل رعایت نمی‌شود و هیچ سازوکار نظارتی قوی برای اجرای آن وجود ندارد.

وی گفت: علاوه بر این، اعتبار آمارهای رسمی اشتغال با تردید جدی مواجه است. سازمان بهزیستی پرداخت وام خوداشتغالی را معادل «ایجاد شغل پایدار» تلقی می‌کند، در حالی که هیچ شاخص شفاف و قابل سنجشی برای پایداری شغل، درآمد یا خروج از چرخه حمایتی ارائه نشده‌است.

مروتی تأکید کرد: در این شرایط، طرح الگوی مهارت‌آموزی اشتغال محور مطرح شده در گزارش سیاسی چهاردهم، بدون پشتوانه قانونی الزام‌آور و سازوکار اجرایی مشخص، صرفاً به توصیه و گزارش نظری محدود خواهد ماند و هیچ مشکل واقعی از بحران اشتغال معلولان حل نخواهد کرد. تجربه سال‌های گذشته نشان داده‌است که تا زمانی که قانون اجرا نشود، صندوق‌ها راه‌اندازی نشود، سهمیه استخدام ضمانت اجرایی نداشته باشد و آموزش مهارتی به بازار کار متصل نشود، هر الگوی سیاسی جدید صرفاً روی کاغذ باقی خواهد ماند.

وی در پایان گفت: مسأله اشتغال افراد دارای معلولیت امروز دیگر مسأله تدوین سیاست یا طرح الگوی مهارت‌آموزی اشتغال محور یا انتشار گزارش‌های تکراری نیست؛ موضوع، اجرای کامل قانون موجود و برخورد با مسئولان و سازمان‌هایی است که از تکلیف قانونی خود تمرد و استنکافی می‌کنند.

باقی در باره آخرین هزینه سبد معیشت کارگران گفت: تا اواخر مهر ماه مجموع محاسبات و برسری‌های ما هزینه سبد معیشت به ۲۳ میلیون تومان رسیده بود و زمانی که می‌خواستیم هزینه سبد در آبان و آذر امحاسبه کنیم زم‌مه‌های حذف ارز ترجیحی شنیده‌شد و لذا عددی اعلام نکردیم چون به یکباره سیاست حذف ارز ترجیحی اجرا شد و احتمال افزایش قیمت‌ها وجود دارد لذا تصمیم گرفتیم که اول اثرات اجرای این طرح را در جامعه به‌ویژه معیشت خانوارهای کارگری ببینیم، سپس در مورد رقم هزینه سبد معیشت محاسبات دقیق را صورت دهیم.

به گفته‌وی، با توجه به حذف ارز ترجیحی و افزایش بسیاری از اقلام و کالاها در بازار، هزینه سبد معیشت کارگران از عدد ۲۳ میلیون تومان در مهر ماه قطعاً بیشتر شده ولی اعلام رقم جدید نیازمند محاسبه دقیق و پایش وضعیت بازار است.